

דם הטאת פרק אחד עשר זבחים

בג א ב מיי' פ"ט מהל'
אירובי ביאה ס"ל ה' :

עירה לטוט רותח מנין ת"ל אשר כן תבוסל בו ישבר . מכאן
מודקדק ר"ת דעירוי ככלי ראשון מדחשיב כמבוסל וגרסה
הדררבה קשה מכאן דהא קרי ליה כבמון בלוט בלא בישול מיהו י"ל
דחשיב ליה בלוט בלא בישול לפי שאינו מחבשל מחמת הכלי דבכלי
אחר נחבשל ורביט שמואל היה

[ע"י שמואל ר"ה הלל גמול]

בג ד מיי' ט"ז ס"ה :

בג ד מיי' ט"ז ס"ה מהל'
מטעם הקבנות
כלבס בג :
מח : מיי' ט"ז מהל'
מחלות אטרויה
ס"ל כ טו"ט"ע י"ד ס'
כ טע"ף א :

בג ד מיי' ט"ז טו"ט"ע
ט"ז טע"ף ב :
ג ט טו"ט"ע י"ח ס'
תנא טע"ף א :
ז"ל טוק

[ט"ז דמי ר' יוסי אמר
כלי פסח כו' ז"ק

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

הכי גרסי' וכי תימא דמיבסל לכו בהדי שבעה סממנין
לטוליה כחור : שלא כסדרין . כסדר שכן שטנין במשנה זה אחר זה ו'
כסדר העבדות : לריד לבספס . לריד לבספס הכתם שלשה פעמים
בכל אחד והכי אמרינן בגדה : **במתני' ר"ש אומר קדשים קלים**
כוי' . ובגמ' מפרש טעמא ולא תאמר
הרי דבבעה נעשה טורח ופולטו כהימיר
לאחר זמן מודי רבי שמעון דבעי
הגמלה ברותחין ומתורת מריקה
ושפיפה הוא דממעיש ליה כדמתרליין
בגמ' גבי תרומה לא נלרכה לכדאמר
מר במים ולא זיין במים ולא במוזג
הא אפי' ביין ואפי' במוזג : [גמ' ס"ג
בסורים ככנסים עירס לטופו רותח
מניין ס"ג (ב) אשר בו ישבר . מדמסין
ישבר אלל בו ולא כתב אם בכלי
חרס תבוסל ישבר למדרש אם נבכל
בו מ"מ ישבר : סללו . לשפור כל
טפולת לללווה בחיור חנור ית' דנכסל
בו אלל לא נכלע בו כלום ין : ספ .
מי הו' י' לריד חנור שצירה או לא :
ואחד שפיפה לטופו . אלמא אחדא
קפיד דהא עירה לתוכו בלוט איכא
בישול ליתא : בלוט בלא בישול לא
מיכביא לן . וכוון דהוי טורח והסורה
העירה על כלי חרס שאינו יולא מידי
י' דופיו לעולם ובעי שצירה . על
פספס ס"ה . קס"ד מפני שגולין בו
סו' שפודי חטאת שלא יטעון שצירה :
[לקמן ט"ז .
בישול ובלוט . סו' שמן המכנה : טמוז ב"ס
טמי"ס . מין טיגון הוא שטושין מלחם
וטשין הסגור בצליה וזופין את הלחם
אחר שטמוזו ובחמ' שבת (דף ק"ט) .
כמי אמרינן לתתא סאוי טמי' :
לעולם . וחפילו וסיקוהו ואפי' בו
דקסבר איני יולא מידי י' ודופיו : מפני
סרגל שצירה . שלא יאכל הפת עם
הבשר : אמאי אמר רב כו' . הא
אית לה תקנתא בציהק : טוקי"ס
לפסיח . דקמיני עד שיסיק הסגור
בשל מחבת : ית' פויב"ט . רעפ"ס מלונין
כמוין שפיפת קלידה ופעמים שמטין י'
ואורו שמן וזופין בו לחם הקרוי מימתי :
אלא

ד"ס ס"ג . מנהגין ס"ג

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

שיטה מקובצת

[ח' קדשי קדשים את
ה' נמחה : כן ת"ר .
ע"י תשובת רשב"א
א' אלפים ע"ז וקצ"ז
ג' ת"ל אשר בו אית ה'
חובית תבוסל בנמח :
ד' בלא בלוט פותר
גייעבר נמי של חרס
חיבת לא קפיד ל"ש
רמב"ם ה' בישול ובלוט
עבדין : ו' דאשתו ביה
ספריה : ז' לא לחיה :
ת' תעביר לה עקירה
בפנים היים עקירה
דלא מיהובין הילך הוא
בכ"ה הסיק : סממנין .
ו"ל א"ג מצויה בתור' :
י' כן מדר הירוש' :
י"א נתבשל בו אית ה'
י"ב חמין : י"ג כלום . מ"ו
מה שנבשל מן הבשר
בגולת בישול בחנור
כלל התנא וחיט נבכל
הוא בתור' : י"ד הרי
דחנור נעשה שביד
י"ה צריך ל"ש
י"ז מדי דומט ל"ש
י"ח בעי שביד : ט"ן שפודי
י"ט שפודי : ט"ז ובלוט
י"ט מדי שביד
י"ט חט"ל בכ"ה

וכי תימא דמבלע להו בהדי שבעה סממנין
ומעבר להו לכולהו בחד והחנן *העבירן
שלא כסדרין או שהעביר שבעתן כאחד לא
עשה ולא כלום וכי תימא דמיבילע להו בהדי
חד מסממנין והא *צריך לכסכם שלש פעמים
בכל אחד ואחד תנן אלא דמבלע להו ברוק
תפל דאמר ריש לקיש רוק תפל צריך שיהא
עם כל אחד ואחד : **במתני' 'אחד שבישול**
בו ואחד שעירה לתוכה רותח 'אחד קדשי
ה' הקדשים ואחד קדשים קלים מעונין מריקה
ושפיפה ר"ש אומר קדשים קלים אין מעונין
מריקה ושפיפה : [גמ' ב' ת"ר 'אשר תבושלו יקפילו
בו אין לי אלא שבישול בו עירה לתוכו רותח
מנין ת"ל ג' ואשר תבושלו בו ישבר בעי רמי
בר חמא 'תלאו באיור חנור מהו אבישול
ובילוץ הוא דקפיד רחמנא או דילמא אבישול
בלא בילוע אמר רבא ת"ש אחד שבישול בו
ואחד שעירה לתוכו רותח בלוע בלא בישול
לא קמיבעיא לן כי קמיבעיא לן בישול בלא
בילוע מאי ת"ש *דאמר רב נחמן אמר רבה
בר אבוה 'חנור של מקדש של מחבת היה
ואי ס"ד בישול (ה) בלא בלוע דלא קפיד נייעבד
של חרס ביון דאיכא שירי מנחת דאפייתון
בתנור ואיכא בישול ה' ובילוץ עבדין של
מחבת *הווא חנורא דאפתו ו' בה מיריחא
אסרה רבה בראהילי למיכלה לריפתא לעולם
ואפי' במילחא דילמא אתי למיכלה בבורחא
מיתיבי *אין לשיין את העיסה בחלב ואבלש
כל הפת כולה אסורה מפני הרגל עבידה
כיוצא בו 'אין *שישין את התנור באליה ואם
משל כל הפת כולה אסורה עד שיסיק את
התנור תיובתא דרבה בר אהילי תיובתא
אמר ליה רבינא לרב אשי וכי מאחר
דאיתוחב רבה בר אהילי אמאי *אמר רב קדירות בפסח ישברו אמר ליה
רב מוקי לה ו' ההיא בשל מחבת ואי בעית אימא בתנור של חרס
זה הסיק מבפנים וזה הסיק מבחוץ ונעבד ו' חסקה מבפנים
פ"יים עלייהו דמתברי הילכך האי *כויבא הסיק מבחוץ הוא ואסיר
אלא
המעיסה וזמי' שנה ה' החליטה המעיסה קמח על גבי מוגלשין פירוש מוגלשין מים רוחחין ופריך מ"ס
המעיסה ומזי' שנה החליטה ומשי כהר"ה מי ששנה זו לא שנה זו אלמא מחו' דפטר מחלה בקמח על גבי מוגלשין משום דלאו לחם הוא
כיון שניגש ברותחין פטר נמי במוגלשין שספכן על גבי קמח אע"פ ששפסכו לכלי שני אלמא עירוי ככלי ראשון מהו קשה היכי פטר הא אינו
מבשל אלא כדי קליפה לשמואל דאמר תתאה גבר דק"ל כוטיה וי"ל דמיירי עבון דליכא אלא כדי חיוב חלה מוטעם או מעט יותר דבכתר
קליפה אין גשאר כשיער חלה ועוד מציב ר"ת רחיה מהא דאמר בשילהי ע"ז (דף ע"ג) : נעוה ארתחו אלמא עירוי ככלי ראשון דאין יכול
להקטירו אלא בעירוי ועוד יש לדקדק דמיירי בעירוי מדתנייה חרס רבי יוסי אומר הרז"ה לטערן מיד מעונין ברותחין או חולטין במי זיתים
והחלטת כד' אינו אלא עירוי כדמרס' בפסחים (ל"ז) : מוגלשין ע"ג קמח מהו און רחיה חמש לשאר דברים דכמה דבין ציין נכך
שאין מיקל בשאר חממות דחולטין במי זיתים ששנה חולטין טוגן ממו קמח מהו און רחיה חמש לשאר דברים מיקל ציין נכך
ימים מעט לפת וגיבוי והגחם מנה גנת שכל אלו העניינים לא מהני בשאר איסורים וטעמא משום דבין נכך אין איסור רוחה כלל אלא
סהחמירו בו להרתיחו ואף ר"ת הוציר לטפוך רוחחין לתוך החצית שהיה צה יין נכך ולהפסק מלד זה ללד זה בתוך החצית אע"פ שכבר
היו בכלי שני מיד כה' כששופכן בחצית ולא נפלו על כל גידי החצית אלא מעלי שני שהופכן מלד זה ללד זה וחפילו עירוי מכלי ראשון ליכא
ומ"מ עירוי הוא ככלי ראשון לנגיין שאר איסורין כן כמה שהרתיחו ומה שכתב בסדר על פסח *המתחיל לזייר רד מתוחים הכנת קערות
ומיליגם בכלי שני שימושיהם כשופכין מסור צדן כד שופכין רוחחין עליהן אומר ר"ת דליתיה דכל כלים שבעולם מהניא שפיכת
רותחין

ד"ס ס"ג . מנהגין ס"ג

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[מלמל ג' . לקמן ט"ז :

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

[ט"ז ט"ז ס' ט"ז]

דָם הַמָּאֵת פֶּרֶק אֶחָד עֶשֶׂר זִבְחִים

צו

עין משפט
נר מצוה

נא א מו"י ס"ז מהל'
כ"ה הכהונה הלכה
י"ד
נב ב מו"י ס"ח מהל'
כ"ז הכהונה הלכה
י"ח

אלה קדירות של מקדש אמאי ישברו - האילן וא"ת להו תקנתא
בליבון הא חוקימנא דעממא משום בלוע היא ולא אביטול קפיד
קרא דנימא גזירת הכתוב היא וגי' דממשקן כתיב ישבר לפי שלא
היו ג' (לו) קבועות להיות להם כבשונות לזרף כלי חרס אבל במקדש
נהדרניהו לכבשונות שהיו רורפן

שיימה מקובצת

[ח] אמר ליה אביי :
[ג] דהני רב שמעיה :
[ג] תיבת לי נמחק :
[ד] והלויאן איטירין פכל :
[ה] נפחא (ספחים דף ע"ג) :
[ו] ל ק ע ר ו ת שניחט
בתוך : [ז] שור אבל
נחבשלו ותיבת הא
ליש : [ח] לעשות מוח
מולייא של בשר ותיבת
על גבי נמחקת[ט] בקוב"ט
הדיינו : [י] סבין פ"ט
שחומן תיבת סעמא
נמחק : [יא] זיכר
וכשחוקך הוי בגנון
שמש : [יב] ואפילו נאמר
דשאני תיבת לביד
ליש ובמחק : [יג] לכאן
ולענין פומחת תיבת
ואע"ג נמחק : [יד] ובכלי
אחר דמי תיבת חרס
נמחק ותיבת חדש ל"ש :
[טו] בלוע דמעון שבורה :
[טז] ס"פ י' דלספחים
דגריס הכא תיבת ולא
כספריים ל"ש : [יז] ולהם
הפנים שון :

כ"א ואין לומר דשמי
הסב כו' ז"ל

[לפס"ז וסו"י וסו"י
לכך שמי תיבות ועיין
שאלות ס' מעות פומן
קול]
[תפינה ט. כ"ז ס"ב]

כ"ח רב שמעיה
יומא כ"ה
[לעיל ע"ה]

שייך לעיל

צ"ל וכשחוקך הוי בגנון
סעם כו' ז"ל

צ"ל ואין נאכלין אלא
לכרי כהונה גם מיפסלי
כו'

אלא קדירות של מקדש אמאי (אמר רחמנא)
ישברו נהדרניהו לכבשונות א"ר וירא לפי
*שאין עושין *כבשונות בירושלים אמר
[א] אביי וכי עושין אשפות בעזרה
אישתמיסתייהו הא דתני [ב] *שמעיה בקלנבו
*שברי כלי חרס נבלעין במקומן אלא
הא *ראמר רב נחמן אמר רבה בר אבוי
תנור של מקדש של מחבת הוה נעביד
חרס דהסיקו מבפנים הוא דכיון דאיכא
שתי הלחם ולחם הפנים דאפייתן בתנור
וקדושתן בתנור הוה ליה חרס
ואפילו

הסיד והאילפס ולא תקשי נמי מה שפירשתי לעיל דמוגלשין על גבי קמח היכי פטור מחלה והלא אינו מבשל אלא כרי קליפה לריחא למימר
דמבשל לגמרי כדפירשתי מיהו ר"ת לא היה סובר כן מהאלטרך ליה למימר דעירוי אינו מבשל אלא כרי קליפה משום קוביא דתתאה גבר
וא"ת הא דתנן בפ' חזית (שנת דף קמ"ה) כל שבה בחמין מלפני השבת שורין אותו בחמין בשבת וכל שלא בא בחמין מלפני השבת מדיחין
אותו בחמין [בשבת] חוץ ממליח הישן וקוליים האיספנין ואי עירוי ככלי ראשון אמאי מדיחין וי"ל התם ככלי שני מיירי ואפי' הכי מדיחין
אין שורין לא משום דמיחיו כמבשל ולא דמי לחבלין דשרי צפרק כירה (שם ע"ג) ליתן לתוך הקערה או לתוך התמחוי דעשוין לנתק את
הקדירה ולא מיחיו כמבשל אי נמי לריבוחא נקט מדיחין דאפי' הדחה אכסור כבליח יסן וקוליים האיספנין : *ואם טעם כל הפס טולה אכסורה .
וא"ת מאי שנא מהא דאמרין בפ' כל הבשר (מולין ק"א) דגיס שעלו בקערה מותר לאוכלם בזכות דנותן טעם בה ונתן טעם מותר ובשם
רש"י פירש ס"ר יהודה חתנו דדוקא עלו שרו [ז] הא נחבשלו אכסור ובה מעשה לפניו צביזים שנתבשלו בקדירה שצבולו בה חלב ואסר לעשות את
מולייתא על גבי צבר ואין להביא לריחא לדברוי מקדירה שצבול בה צבר לא יבשל בה חלב ואם ציבול צבולו טעם (לקמן ע"ג) דהתם
לאו נתן טעם על גבי צבר נתן טעם הוא שהטעם שני בצאיור אכל כהן הטעם שני בצאיור קיבא לירי איכסור נחבשל הטעם בדגים לפי
שהוא שני אכל יש לרקק מלגנון שחטבו בסבין של צבר לאכסור לאוכלו בזכות (מולין דף ק"א) דאגב חורפיה בלע טפי וחשיב כמד טעמא
ולא גרע נחבשל מלגנון מיהו לפי לשון אחר שפירש שם בקונטרס [ט] היינו טעמא שיח חילוק בין קערה לסבין דהתם קערה מקנתא אותה
משומן הקרוש עליה משום מילוח אבל סבין [י] טעמא שהשומן קרוש עליו ואינו ניכר יח' כשחוקך הוי כגון טעם הבא מן הממש ולפי זה אין
רציה מלגנון שחטבו בסבין והך דתנור שטעם בצליה נמי מפרש ר"ת דאי אפשר לו לתנור להתקנה יפה ומדבק בו השמנונית והוי בעין
עד שיוסק ומיהו יש לרקק דאפי' נחבשלו שרי מהא דאמר לקמן (דף ז') דכל יום ויום נעשה גיעול לחבירו ומותר לבשל האידנא שלמינן
בצקירה שבישל בה שלמים דתמול ולא אמרינן דקממעט באכילה שלמים דהאידנא דטעם שני הוא ונתבשל קודם שיבוא לירי איכסור *ואפי' יבין
למ"ד דשאני התם שהו טעם שלישי שיש מים בקדירה שצבול בה שלמים ממעט זה נמי יהו מותרין לירי איכסור שנתבשלו בקדירה הולבנת
לעשות מהם מולייתא בצבר שבתוך המים נחבשלו ועוד דגבי שפוד ואסכאל מייתי בסוף ע"ז (דף ע"ו) הויא דכל יום ויום נעשה גיעול
לחבירו ומיהו על כרחין אין זו רציה דלענין חטאת אין שייך לומר כן דבסוף ע"ז (שם) קשרי לבשל חטאת והדר שלמים והרי ממעט
באכילתן דמיתברי לורים לגשים ולעבדים *ואין נאכלין אלא ליום ולילה גם מיפסלי בזולא כחטאת ואין שייך כאן להחיר מכה נתון טעם
בר נתון טעם כי אם היכא שיש שני טעמי טעם של היסר אבל האחד של איכסור לא דהוי כמו קדירה שבישל בה צבר לא יבשל בה חלב
חרומה לא יבשל בה חולין ועל כרחין יש לומר שם משום דמין במיני דאורייתא ברובא בטל ובכלי המקדש ברגל חוקמיה דאורייתא
ואפ"ג דאסרי לקמן (דף ז') ריקק סגנע ברקיק ומחיתה בחתיכה גבי כלים אקילו רבנן טפי ותימה אי נחבשלו נמי מותר אמאי אמרו
רבנן זומן אכילה של ראשון טעון מריקה ושטיפה לגבי שלמים דתמול ושלמים דהאידנא דטעם שני הויא חטאת דאין סברא לומר גזירת הכתוב
היא דבצר שמוחר גמור בחולין אפי' מדרבנן : ברו"ך :

אלא קדירות של מקדש אמאי ישברו . תימה מאי קשיא ליה הא טעמא דצבירה לאו משום בליעה היא אלא גזירת הכתוב אי סבירא ליה
דתלאו בצאיור תנור טעון צבירה חט"ג דליכא אלא ביטול בלא בלוע ור"ת היה אומר דכשהוסקו נעשו ככלים חדשים תדע דאמרין
בטולה הש"ס (ספחים ג' ע"ג) התורה טעירה על כלי חרס שאינו יולא מידי דופיו לעולם ואמאי הרי יולא מידי דופיו ע"י החזרת כבשן אלא דהוי
כשהוסקו נעשו ככלים חדשים וחשיב כלים אחרים דפנים חדשות באו לכאן] ואפי' [לדב"ג] כשומאה כלי חרס טעון צבירה ואמרין (כלים פ"ה מ"ה)
תנור חולקו לשלשה כדכתיב תנור וכירים יותן ולא אמרינן אמאי יותן והלא כשמיסוקו לאפות זו הוי טהרתו לחשיב ככלי אחר וכן תנור שהסיקו
קליפה ערלה דאמרין (ספחים דף ט"ז) חדש יותן אמאי לא דמי כלי חרס לתנור דכיון דתנור תשמישו ע"י היסק לא חשיב פנים חדשות ושמה
אף בתנור אם היה מסיקו בפנים ובחון כעין תחילת עשייתו כשהיולר עושהו ונתנו בכבשן אפשר שזה היה מוגיעל מיהו קשה מהא דאמרין
בבבועה פרק היה מביא (דף ס"ו) גבי פיילי של חרס חדשה (ובגבי כלי חרס של מזורע) אמר רבא לא שנו אלא שלא נתאכמו אבל נתאכמו
פסולין מ"ט דומיא דמים מה מים שלא נשתה אף כלי שלא נשתה בעי רבא נתאכמו והחזירן לכבשן והתלבטו מהו מי אמרינן כיון דאידתו
אידתו או דלמא כיון דהדור הדור ולא פשיט מינה מידי ומאי חיבבי ליה הא אמרינן פנים חדשות באו לכאן וככלי ית[ח] חרס [חדש] דמי ושפיר
הוי האי כלי דומיא דמים שלא נשתה ועוד קשה הא אפי' בחולין ק"ל פסחים (דף ג') התורה העידה על כלי חרס שאינו יולא מידי דופיו
לעולם מנא לן דמחטאת ליכא למילף דהתם גזירת הכתוב כדפירש חס תמלא לומר דביטול בלא בלוע [ט] טעון צבירה ונראה לפרש דמאחר
שהסיד הכתוב כלי נחשת במריקה ושטיפה ובכלי חרס לא הוה ש"מ דטעם משום בליעה הוא דזה יולא מידי דופיו וזה אינו יולא מידי
דופיו ובשול בלא בלוע טעון צבירה בזה סברא לומר לפי שהחמיר בו הכתוב לחסדו כבלוע ודוקא בהגבלה אינו יולא מידי דופיו אבל
בהחזרת כבשונות יולא ואל"ת למה הריך הכתוב צבירה דלא שייך למימר על הכתוב דלמא חיים ולא שאין עושין כבשונות בירושלים ויש
לומר חידוש הוא שהחמיר הכתוב בצבירה דהוא אמינא דלא מהניא צבירה כיון דעדיין טעם חטאת צהרם דלר"ך שיהא הטעם בטל מן
העולם כמו בכלי נחשת שעשו בו מריקה ושטיפה אבל הא פשיטא דכ"ס החזרת כבשונות דמהניא טפי [ט] *ולא כספריים דגרסי הכא
קדירות של מקדש אמאי אמר רחמנא ישברו ליהירו לכבשונות דמשמע דפריך אקרא מדהאמר אמאי אמר רחמנא :

דב' גרסינן כיון דליכא שתי הלחם ולחם הפנים דאפייתן בתנור וקדושתן בתנור . תימה דשבך ממחא חמפה דכתיב בה תנור בהדיא (ויקרא ג)
וכי תימא משום דר"ש לא בעי הקדש בתנור כדדריש בסוף כל המנחות בזאת מלה (מנחות א.) מדכתיב תנור חטור ב' פעמים אלא שיהא
הקדיש לשם תנור א"כ שתי הלחם ולחם הפנים נמי ר"ש לא מפליג בדמוכה התם ודייק ק"ל מדהתם צברק שתי הלחם (שם ע"ה) ר"ש אומר
לעולם לא רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות צבירה ופירשתי אפי' יש לומר דלא נקט מנחת חמפה משום דהוי גופה לא
ידיעין לרבנן דר"ש אלא משתי הלחם *ולחם [י] הפנימית שהן גמרא דלאמר כדריש בריש שתי הלחם (שם ז') דרבי יהודה ר"ש בגמרא פליגי :

[צ"ל ולחם הפנים]

בישל

דם הטאת פרק אחד עשר זבחים

בישול

במקל כל טעון מריקה וטסיפה כל הגלי או אינו טעון -
תימה מאי קובעיה ליה ומאי כ"ד דרב יצחק אי כשמקל
כלי על האם שמבשל בו [חס] ושאר הכלי לזון קמבעיה ליה אם כן מאי
קאמר ביכול מפעפע לאח מפעפע בטלויה כלי ואי בשכל הכלי חס
שאינו מפעפע בטלויה וצני מריקה
וטסיפה ואי קמבעיה ליה אי מפעפע
בטלויה כלי או לא אם כן בשאר
איסורים נמי תיבעי ליה :

חומר

במריקה וטסיפה כו' -
תימה אחזי לא קאמר
שהמריקה וטסיפה היא לאחר זריקה
מה שאין כן בהזאה וי"ל דלא תשיב
חומר אלא מה שלפני זריקה קודם
כפרה שחלי בעבודת הדם :

מדאיצטרך

אוחה למעוטי
תרומה כו' -
מדקדק קדשים הוה ממעטינא קדשים
קלים וכל שכן תרומה *הלך דרשין
אוחה למעוטי תרומה דוקא [מ] ודאי
דלזן מיעוטי אחר מיעוטי אלא לזכות :
לא לריכא [מ] מדאמר מר מריקה
וטסיפה בזונן - אחר הגעלה הא אפי'
בחמין פירוש תרומה בני בהגעלה
ולא בעיה מריקה וטסיפה בלזון ופריך
הניחא למאן דלזמר מריקה וטסיפה
בזונן פירוש אחר הגעלה אלא למ"ד
מריקה בחמין וטסיפה בזונן דמריקה
היינו הגעלה מאי איכא למימר
ומשני טסיפה יתירחא דלזין לעשות
בדקדשים טסיפה יתירחא אחר הגעלה
משא"כ בתרומה [מ] ויש ללמוד מכאן
דכלים *האכורין כשמגעילין אין
לריך לטוספן בזונן אחרי כן אף
על פי שטאגין עמה לעשות כן* -
השפד

ז"ל הלך דרשין אוחה
למעוטי תרומה כ"כ
דוקא תרומה ולא קדשים
קלים דלזן מיעוטי כו'
ז"ק

לא הגעילין
[וע"ע תבוס' פ"ז ע"ו.
ד"ה מקל]

ואפי' לרבי יוסי כו' - במסכת סוכה בפרק החליל (דף טז) : אכל דהרם
לא - כדלמירין החס מאי מיעט מיעט חס : פגע בים - רמי בר
תמא ברב יצחק : אמר לים - רמי לרב יצחק : כן אלקטפין נקטן ריה
אמי לא ליד משום דלואם לך קמיס דרב ששם פוי לך רב ששם -
תורה אור משל הוא על [מ] הרות [מ] משחלין

ואפי' *י' יוסי ברי יהודה לא קאמר אלא
דעין אבל דהרם לא רב יצחק בר יהודה הוה
רגיל קמיה דרמי בר חמא שבקיה ואויל[ר]רב
שששת יומא חד פגע ביה אמר ליה אלקטפמא
נקטן [מ] ריהא אתי לה ליד משום דאולת לך
לקמיה דרב שששת הוית לך כי רב שששת
א"ל ראי מש"ה מר כי בעינא מילתא [מ] פשיט
לי מסברא כי משכחנא מתניתא פרבא [מ] לה
רב שששת כי בעינא מילתא מיניה פשיט לי
מתניתא דכי נמי משכחת מתניתא ופרבא
מתניתא ומתניתא היא אמר ליה בעי [מ] מיני
מילתא דאיפשיט לך כי מתניתא בעא מיניה
בישול במקצת [מ] בלי מעון מריקה ושמיפה [מ]
או אין מעון א"ל אינו מעון מידי הוהוה אהואה
והא לא [מ] תנא הכי א"ל מסתברא כבגד מה
בגד *אינו מעון כיבוס אלא [מ] מקום הרם אף
כלי אינו מעון מריקה ושמיפה אלא במקום
בישול א"ל מי דמי דם לא מפעפע בישול
מפעפע ועוד תניא חומר בהזאה במריקה
ושמיפה וחומר בהזאה ושמיפה מבהזאה
חומר בהזאה שהזאה ישנה בחמאות
הריצונות ובהמאות הפנימיות וישנה לפני
זריקה מה שאין כן במריקה ושמיפה חומר
במריקה ושמיפה שהמריקה ושמיפה נוהגת
בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים *בישול
במקצת הכלי מעון מריקה ושמיפה כל הכלי
מה שאין כן בהזאה א"ל *אי תניא הניא ומעמא

מאי אמר קרא ואם בכלי נחשת בושלה ואפילו במקצת כלי : אחד קדשיי
קדשים וכו' : ת"ר המאת אין לי אלא המאת כל [מ] קדשים מגין ת"ל *קדשי קדשים
היא יכול שאני מרבה את התרומה ת"ל אותה פרט לתרומה דברי ר' יהודה
ר"ש אומר קדשי קדשים מעונין מריקה ושמיפה קדשים קלים אינו מעונין
מריקה ושמיפה [מ] דכתיב קדש קדשים קדשי קדשים אין קדשים קלים לא
[מ] מ"ט דרבי יהודה מדאיצטרך אותה למעוטי תרומה מכלל דקדשים קלים
מעונין מריקה ושמיפה ור"ש אמר לך אותה [מ] כדאמרין ותרומה לא בעיא
[מ] שמיפה ומריקה והתניא *בקררה שבישול בה בשר לא יבשל בה חלב ואם
בישול בנותן מעם [מ] תרומה לא יבשל בה חוליוואם בישול בנותן מעם אמר אבוי
לא צריכא אלא [מ] לדאמר מר בישול במקצת כלי מעון מריקה ושמיפה כל
הכלי *הא תרומה לא צריך אלא מקום בישול רבא אמר הלא צריכא אלא
לדאמר מר במים ולא [מ] במוזג הא אפי' ביין ואפי' במוזג רבה
בר עולא אמר לא צריכא אלא [מ] לדאמר מר מריקה ושמיפה בצונן הא אפי'
בחמין הניחא למ"ד מריקה ושמיפה בצונן אלא למ"ד מריקה בחמין ושמיפה
בצונן מאי איכא למימר שמיפה יתירחא : מתנ"י רבי מרפון אומר כ"א *בישול
מחולת הרגל יבשל בו כל הרגל והכ"א *עד זמן אכילה מריקה ושמיפה
מריקה כמריקת הכוס ושמיפה כשמיפת הכוס מריקה *ושמיפה בצונן
השפד

הוא מוזג ולא קפדין אלא האגעלה איסור הנבלע בו [מ] : הכי גרסין לא נלרנח אלא
לא אפילו בחמין הניחא למאן דלזמר מריקה וטסיפה בזונן אלא למאן דלזמר מריקה בחמין
שמיפה יתירחא : לא נלרנח אלא לדאמר מר - לקמן (דף טז) : מריקה ושמיפה בזונן - כד
מחורת מריקה וטסיפה בני לה בהגעלה חמין לחודיהו : אלא נפ"ד מריקה בחמין - והיא
תרומה : ומשני שמיפה יתירחא - בזונן איכא בדקדשים בחר מריקה [מ] דהוא הגעלה חמין
ותרומה לא בעי שמיפת זונן : אלא לדאמר מר - בחרת כהנים ומורק וסוקס כמים במים ולא
זיין כו' : במוזג - מים ויין כלאחד שני חלקי מים ואחד יין : סא - תרומה אפי'
האסכלא

[מסכת כ סופה יד
ממנה כה]

לחזו בידי וריחמהולכה נקלפתלתוך כד
ידי אלקטפא דוהס במסכת שבוטת
(197) : א"ל גלו - לא לגלוה נחובותי
כה) משכחנא מפניסא - דלא אמרה הכי
פרכא [מ] לה למילתיה דמר דשמעתא
דלמחרת במקום מתניתא ליתא :

פשיט כו' משמינת סודיות
כ"פ [מ] כדלמירין בעירובין (דף טז)
רב חסדא *מתחן שפוטתיה ממחנית'
דרב ששם *וכי נמי משכחנא כו' :

דאיפשיט לך כי מניסא - מסברא
איפשוט לך וכי חזוק במתניתא תשכח
כוותלי' מידי דהוס אהוס' דם חזאת
שנינו על הבגד דתני במתניתין אין
טעון כיבוס אלא מקום הדם : והא
לא תניא הכי - [מ] הא לא תשכחן

מתניתא דקאי כותך ואת אמרת
דחפשוט כימתי' : [מ] [מ] מסברא
כי בגד - דמתניתין היא : מפעפע -
מחפשוט בכל הכלי : חומר בהזאה (א)
מבמריקה כו' - כדס חתאת שנינו
על הבגד : מריקה וטסיפה אינה
בפנימיות ואינה לפני זריקה - שאין

הכחוב מדבר אלא [מ] כדנאכלות דסמך
ליה (ויקרא) כל זכר ככהנים יאכל
לזאת : הכי גרסי' כה"כ כל הקדשים
מזין ח"ל קדש קדשים היא [מ] וסמך
ליה כל זכר ככהנים יאכל לזאת :
קדש קדשים מיא - ולקמן מפרש קדש
קדשים לאו דוקא מדאיצטרך לזאת
למעוטי תרומה דאי קדש קדשים דוקא
לזאת למעוטי מאי אחאנא לאו לקדשים
קלים איצטרך וכ"ס (ג) לתרומה :

אוחה - יאכל לזאת בחר מריקה
וטסיפה כתיב : אוחה כדאמרן - אוחה
כפרה ולא פסולה [מ] דלחפקיה ר'
שמעון לעיל (דף טז) : חתאת שהיה
לה שעת הכושר ונפסלה : ואם בישול
בני - נאכרין החולין לזרים אלמא
צני הגעלה לפלוט איסור הגבלע
ככלי שלא יאסר : אמר אבוי - מודיין
דהגעלה צני ולא נלרנח האי
דלחמיטט מחורת מריקה וטסיפה :

לה אלא מקום בישול - הא דלמירין
בדקדשים לריך מריקה כל הכלי גזירת
הכחוב היא בדת מריקה וטסיפה :
אלא לדאמר מר - בחרת כהנים
ומורק וסוקס כמים במים ולא זיין
כו' : במוזג - מים ויין כלאחד שני חלקי
מים ואחד יין : סא - תרומה אפי'
האסכלא

הנרות הבית
(6) רש"י ד"ה חומר
כבואה בדם חתאת וכו'
בגד במחיקה כו' :
(7) ד"ה קדש קדשים
וכי וכו' לתרומה כ"כ
איכ צ"ל אוחה וק"ל :

הנרות הבית
(6) רש"י ד"ה חומר
כבואה בדם חתאת וכו'
בגד במחיקה כו' :
(7) ד"ה קדש קדשים
וכי וכו' לתרומה כ"כ
איכ צ"ל אוחה וק"ל :

הנרות הבית
(6) רש"י ד"ה חומר
כבואה בדם חתאת וכו'
בגד במחיקה כו' :
(7) ד"ה קדש קדשים
וכי וכו' לתרומה כ"כ
איכ צ"ל אוחה וק"ל :

הנרות הבית
(6) רש"י ד"ה חומר
כבואה בדם חתאת וכו'
בגד במחיקה כו' :
(7) ד"ה קדש קדשים
וכי וכו' לתרומה כ"כ
איכ צ"ל אוחה וק"ל :

דם חמאת פרק אחד עשר זבחים

צו

עין משפט
נר מצוה

נבא א ב מיי' פ"ח מהל'
מספיק הלכה י'
ג מיי' שם הל' יח
ד מיי' שם הלכה
ה מיי' שם הלכה
ו מיי' שם הלכה יח
ז מיי' שם הלכה יח

השפור והאסכלא מגעילין בחמין - איס' ללא גרסי' בחמין מאוס דבעי רבה למימר בסוף פ"ו (דף ע"ג) מתי הגעלה דקחני מריקה וטעיפה אל' אביי מי דמי מריקה וטעיפה בזמן הגעלה בחמין ואי גרסינן במסנה גופה בחמין היכי טעי רבה ונראה דשפיר גרסינן ליה וקסבר רבה מריקה בחמין והא דנקט רבה טעיפה אבז מריקה נקט וטעיפה לאו דוקא והכי קאמר מתי הגעלה בחמין דקאמר היינו מריקה דאירי בה לעיל דאיכא למ"ד בגמ' למריקה בחמין:

ופנית בצקר - פי' צוקנטרס על כרחין צקר של חול קאמר וקרי ליה צקר ראשון וקסה ללא צ"ט וכגון שאהלו בתוך החסום ואפי' כן תימא לומר דבעי ראיית פנים ע"כ ביום ראשון שמביא קרבנו מ"מ י"ל למחרתו שהוא ח"מ כל ז' מאז ליה ונראה לפרש דמשמע ליה סולח צקר אחד משום דכולהו ז' תשלומין ע"כ דלראשון דחגיגה יש לה תשלומים כל ז' ומכאן קסה לראשון אחר שפירש צוקנטרס בצבחים בצקר מי שהיה טמא (דף ע"ג) גבי פסח ראשון טעון לינה פסח שני אין טעון לינה דלראשון טעון יום אחד והכל מוכח דבעי לינה ז' וכן בצבחה דפרק לוח ויערבה (דף מ"ז) דקחני כסם שצבעת ימי החג טעוין קרבן שיר וזכרה ולינה כד שמיני טעון קרבן שיר וזכרה ולינה *מאי לאו זמן לא ברכת המזון ותפלה ה"ג מסכתא דלי ס"ד זמן זמן כל ז' מי איכא משמע דקרבן ולינה יחא ליה דהוה כל ז' ושאל י"ל דה"ה דהוה מלי למיפדך מלינה וליטעמיד ולגיטיא דההם אחי הכל שפיר דמשני דזמן כל ז' משכתלה אי לא צריך ציומא קמא צריך צדידך יומי וכן נמי מלי למימר מלינה דעולת רחייב יש לה תשלומין כל ז' ויום הכזבת קרבנו טעון לינה ולא יותר כ"ד (ה"ג) והך דשמעון נמי מעיקרא ס"ד דהוי כל ז' מטעמא דפרישית אבל לא קאי הכי ובספרי מוכח דלא הוי אלף יום אחד דקחני אי לי אלף אלו מנין לרבות המנחות והעופות כו' ת"ל ופנית בצקר כל פטות שאתה פונה לא יהו אלף כלל משמע דלא הויא לינה אלף יום אחד דומיא דשלמים של כל השנה וקשיא לי אי לינה ברנל אינו רק יום אי' אמאי פסח שני אין טעון לינה מי גרע מביא עוף או מנחה בחול דטעון לינה יום אחד אבל אי רנל טעון לינה ז' אחי שפיר דקמ"ל דפסח שני אין טעון לינה רק יום אחד - ברון :

במתין להם כל זמן אכילה והדר עבד מריקה וטעיפה - אין לפרש דמריקה וטעיפה קודם טעיפה טעם כד ש"ל ויבאו קדשים לבית הפסול דבז משמע הכא דלאחר זמן אכילה עבד מריקה וטעיפה ומיהו יש ספרים דגרסי ממתין להו עד זמן אכילה ועוד יש לרבי טרפון כל יום ויום נעשה טעשה טעם עבד מריקה וטעיפה יגועל לחבירו ולא קודם כ"ה ה"ג ליעבד דכי בשיל ביה שלמים איתמול כשבא היום והחוקק למריקה וטעיפה אי ע"כ בשיל ביה שלמים וטעיפה עתה עתה יתסרו אלף ודאי לא חייב הכהוב עד אחד שנעשה עתה :

השפור *הואסכלא מגעילין בחמין: גמ' מאי דנייטעמא דר"מ דאמר קרא ופנית בבקר והלכת לאהלך הכתוב עשאו לכולן בקר אחד מתקף לה רב אחדו בר אמי וכי אין פיגול ברנל ואין נותר ברנל וכי תימא ה"ג ותתיאר' נתן אומר לא אמר ר"ש אלא זו בלבד אלא כד"ג אמר רבה בר אבוב *דאמר ר"ג אמר רבה בר אבוב כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו: וחי"א עד זמן אכילה כו' : מאי קאמר אמר ר"ג אמר רבה בר אבוב ממתין לה ז' עד זמן אכילה והדר עבד לה מריקה וטעיפה מנהגי מילי א"ד יוחנן משום אבא יוסי בן אבא כתיב ומורק ושומף וכתיב כ"ל זכר בכהנים יאכל הא כיצד ממתין לה עד זמן אכילה והדר עבד לה מריקה וטעיפה: מריקה כמריקת הכוס שמיפה כשמיפת הכוס: ת"ד מריקה וטעיפה בצונן דברי רבי וחכמים אומרים מריקה בחמין וטעיפה בצונן מ"מ דרבנן מידי דהוה אגועולי עובדי כוכבים ורבי אמר דך הגעלה לא קאמינא כי קאמינא למריקה וטעיפה דבתר הגעלה ורבנן א"כ לכתוב קרא או מורק מורק או שומף שומף מאי ומורק ושומף ג' ש"מ מריקה בחמין וטעיפה בצונן ורבי אי לכתוב מורק ה"א תרי זימני מורק או תרי זימני שומף לכך כתיב ומורק ושומף לומר לך מריקה כמריקת הכוס שמיפה כשמיפת הכוס: *מתני' *בישיל בו קדשים וחולין או קדשי קדשים וקדשים קלים אם יש בהן בנותן מעם הרי הקלים נאכלין בחמורין וישבהן ואינן טעונין מריקה וטעיפה ואינן פוסלים במגע דקיק שנגע ברקיק וחתיכה בחתיכה לא כל ה' הרקיקין ולא כל הרתיכות אסורין אינו אסור אלא במקום שבלע: גמ' *מאי קאמר ר' זאם יש בהן בנותן מעם הרי הקלין נאכלין בחמורין וטעונין מריקה וטעיפה ופוסלין במגע אין בהן בנותן מעם אין הקלין נאכלין בחמורין ואין טעונין מריקה וטעיפה ואין פוסלין במגע נהי דקדשי קדשים לא בעו קדשים קלים וטעיבועי אמר אביי ימאי אין טעונין דקאמר קדשי קדשים אבל קדשים קלים טעונין רבא אמר הא מני ר"ש היא *דאמר קדשים קלים אין טעונין מריקה וטעיפה בשלמא לרבה היינו דקחני ע"א או קדשי קדשים וקדשים קלים אלא לאביי תרתי דמה די צריכי דאי תנא קדשים וחולין ה"א חולין הוא ודמבטלי קדשים דלא מינייהו אבל קדשי קדשים וקדשים קלים אימא לא ואי תנא קדשי קדשים וקדשים קלים ה"א קדשים הוא דאלימי לבטולי קדשים אבל חולין אימא לא צריכא: ורקיק י"ל *שהגיע ברקיק כו' ת"ד כל אשר יגע יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה עד

האסכלא - גרדילי' וזולין עליו לני ובגמ' דמסכת ע"ו פריך הא ליבון בעי: **גמ' ופנית בצקר** - על כרחך צקר של חול קאמר וקרי ליה צקר ראשון: **אין פיגול ברנל** - אם שחט ע"מ לאכול למחר אינו פיגול: **ואין נותר ברנל** - איך הותר צקר חמאת למחר אינו טעם דחד זימא הוא לר"ט: **אלף זו בכרז** - לענין תורה אור

מריקה וטעיפה י"ג לחודה ולא לענין פיגול וטעם וחי טעמיה מהאי קרא הוא אפילו לענין פיגול וטעם נמי: **נעשה פיגול לחבירו** - מתוך השלמים מלווין ברנל אין צולע שלה נעשה טעם שדרי זמן שלמים לבי ימי וכי מבשל ביה שלמים האידנא הדר מבשל ביה שלמים למחר י"ג וצולע משלמים נעשה ביום המחרת ופולט מה שבלע איתמול וצולע מן האחרונים נמלא שאינו בא לידי טעם *ואם בא לבשל חמאת י"ד זכיר לבשל אחריו שלמים בו ביום ופולט את החמאת וצולע את השלמים: **הא כיצד** - כלומר למה

סמך הכתוב לומר [ע"ד] שמתין [עד] זמן אכילה כו': **מידי דהוה אגועולי טובדי כוכבים** - דחמין בעינן דכתיב (במדבר לא) כל דבר אשר יבא בלש מין: **א"כ** - דתריייהו חדא היא ומריקה לאו היינו הגעלה לכחוד קרא לטון שיה בשפיהם: ה"ג ומאי מורק ושומף ש"מ מריקה בחמין טעיפה בצונן: **ורבי** - אמר לך מריקה כמריקת הכוס וטעיפה כשמיפת הכוס לכך שיה בלשון שיה מבחין ויה מנפנים: **במתני' טרי סקלים נאכלין בחמורין** - לפנים מן הקלטים י"ז ליום ולילה: **ואין טעונין מריקה וטעיפה** - לבוף זמן אכילה חמורים אלף לטוף זמן אכילה קלים ובגמ' פריך מתי קאמר הרי יש בהן בטון טעם ואמר הרי הקלין נאכלין בחמורין (ג) **ואין פוסלין במגע** - אם נפסלו הקלין ונגע בהן צקר ובלע מהן אין נפסלין ובגמ' מפרש לה: **רקיק** - פסול י"ח שנגיע ברקיק כשר ובלע ממנו: **גמ' וטעונין מריקה וטעיפה** - כדן החמורין: **ופוסלין במגע** - אם היו החמורין פסולין והקלים כשרין נעשו הקלים כחמורין לפסול את הטעון בהן כדכתיב (ויקרא ו) ולא אשר יגע בצבחה יקדש י"ח חמור לקטן להיות כמותו שאם פסולה (ג) הפסל:

כ (ואם לא סקלין כו') ואין טעונין מריקה - לקמיה פריך ליטעון מיהא כדון קלן לטוף זמן אכילה: **ואין פוסלין במגע** - אם היה החמור שנכשבל עם הקלין פסול האול ומועט ואין בו בטון טעם בקלן לא נעשו הקלים כמותו לפסול את הטעון בהן שדרי אף הם לא נפסלו ואידי דתנא רישא פוסלין נקט סיפא אין פוסלין: **נפי דקדשי קדשים לא צנו** - כלומר נהי דלא צנו מריקה לטוף זמן אכילה חמורין דהא מוטעין וצטלי יעבי מיחא משום קלום לטוף אכילתן: **סיני דמנא לו קדשי קדשים וקדשים קלים** - לאשמועינן דההם לן כרבי שמעון דאמר קדשים קלים אין טעונין מריקה וטעיפה: **אלף לאבי** - דקאמר כדון חמורין כ"ה

קדשים וחולין ואשמועינן דבשל במיעוטו מה לי הגי מה לי הגי: **עבד** - וטעיפה יתסרו אלף ודאי לא חייב הכהוב עד אחד שנעשה עתה :

קלח לנדקק מדקאמר לעיל יגועל לחבירו ולא קודם כ"ה ה"ג ליעבד דכי בשיל ביה שלמים איתמול כשבא היום והחוקק למריקה וטעיפה אי ע"כ בשיל ביה שלמים וטעיפה עתה עתה יתסרו אלף ודאי לא חייב הכהוב עד אחד שנעשה עתה :

ט"ו

ג"ז

צ"ז ואם ביטל ביה חמאת האידנא הדר מבשל אחריו שלמים בו ביום כו' צ"ק

(עלה פרק ג)

צ"ז מאי קאמר חמורין שחמרא ודבי קניא אם יש בהן כו' וכן הוא בגימטריא

[לעיל ג' ע"ב]

צ"ז שנגע

צ"ז מאי ברכה לאו זמן כו' צ"ק



שיטה מקובצת
א דר"ם אמר ר' יצחק דאמר קרא עין חזב' סוכה (דף מ"ג) כ"ג לה זמן חיבת עד נסחיקין ג' וישפוף ל' ס' לך מריקה בחמין תיבת ש"ם ל"ש: ד' א כתב רחבנא ומורק ומורק ה"א תרתי ז' מ"ג א מריקה כתב רחבנא ומורק ושומף לומר כ"ה וישאר ל"ש: ט' תיבת: ש"ב ה' ג' מסחף ל' כל הרקיק ולא כ' החתיכה אסורין: ז' קאמר הק' אם: ח' קלין מיהא גיבועי: ט' דקחני קדשים וחולין או: י' הוא דאלימא לבטולי: י"א ריקק שנגע ברקיק: י"ב וטעיפה לחתיכה ולא: י"ג תיבת וצולע ל"ש ונפחתי: י"ד חמאת יהא זכיר: ט"ו לומר לך שפסחין זמן חיבת עד נפחתי: ט"ז באש וג' ה"ס: י"ח הקלטים ליום ולילה: י"ט פוסל שנגע ברקיק: י"ט יקדש ואמר לקפ"ו יקדש ותיבת: כ' מה' א"ן הקלין כו': כ"א תיבת חמורין ל"ש: כ"ב ואפילו אם נפסל לומר דביי: כ"ג בליל יום ראשון ותיבת ביום נפחתי: כ"ד תיבת ת"ה נפחתי: כ"ה קודם שיעשה נותר: כ"ו אי דבשיל ביה: